

Angleški kralj proda Buckingham-palačo.

Dobičkanosnost majhnih izumiteljev.

Zveza izumiteljev med drugim beleži tudi to, kakšen dobiček donajajo izumi svojim duševnim očetom. Po zadnji statistiki, ki jo je objavila zveza, je razvideti, da veliki izumi v tem pogledu daleč zaostajajo za onimi, ki spadajo v vrsto vsakdanjih izumov. Uporabnost kakšnega izuma v praktičnem življenju odloča bolj nego vse drugo o njegovi donosnosti.

Tako je n. pr. izumitelj avtomatične fotografske priprave fotomaton, ki je danes vsaj v Evropi že malo prišel iz mode, zaslužil dosti več nego Edison

s svojim gramofonom. Velike prevratne iznajdbe, kakor električno žarnico, odločilne patente za letalsko stroko, Röntgenov aparat, ultramikroskop i. t. d. bi zaman iskali med dobro plačanimi izumi. Pač pa je donesla lasnica, ki je bila nekaj časa ameriški patent, svojemu izumitelju ogromne milijone, več nego kdaj kateremukoli drugemu izumitelju kakršenkoli drugi izum. Varnostna zaponka in avtomatični gumb na pritisk sta ustvarila istotako mogočne industrije in bogastva.

Navadni pločevinasti zatvor, kakršnega uporabljajo za steklenice za pivo, je izumil Američan Painter in industrija, ki jo je osnoval za izkoriščanje svojega izuma, je v 30 letih zasluži-

Fantje, ki pojdete k vojakom,

Kdo bo šel z vami?

Moj tovariš!

»Moj tovariš« je knjiga, ki jo naj vsak katoliški vojaški novinec vzame seboj! Stariši, namesto naukov, ki jih slišijo in pozabijo, dajte sinovom to knjižico s seboj. Knjižica stane 16 Din z rdečo in 20 Din z zlato obrezo. Vsakemu, ki naroči to knjigo za fanta-voja-ka, dodamo brezplačno še povest

:: „Vojaški novinec“ ::

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

la čistih 175 milijonov dolarjev. Ena sama družba, ki ima dve tovarni za izdelovanje takšnih zatvorov, jih izdelala letno do 140 milijonov kosov, danes se uporabljajo tam seveda za zapiranje steklenic z nealkoholnimi pijačami.

Med Painterjevimi nameščenci je bil tudi znameniti Gillette, ki si je vtupil v glavo, da mora izumiti nekaj takšnega, kar bodo ljudje uporabljali vsak dan in mu bo prineslo bogastvo. Izumil je znani brivski aparat in klino, ki nosita njegovo ime. V enem samem letu mu je ta izum donesel več nego 10 milijonov dolarjev, imetje, ki si ga je pridobil, je znašalo dosti več nego 100 milijonov dolarjev.

Med tiste, ki so največ zaslužili, spada izumitelj gumastega podplata Humphrey O'Sullivan. Ta je po dobičku prekosil še Gillette in Painterja in klasične tehnike kakor Volta, Stephenson in celo Edison, ki se v tem oziru pred njim lahko skrijejo.

»Satan in Iškarijot« se čita povsod! Zahtevaj ponudbo pri Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Hitra pomoč.

Voznik Peter je bil s svojim konjcem in vozom ves dan na cesti. Deževalo je in bil je moker do kože. Dospel je do krčme, kjer je hotel ostati čez noč. Bilo je že pozno v jeseni in maloštevilni gostje so zasedli vse prostore okoli zakurjene peči, tako da ubogi Peter ni mogel do toplote, da bi si posušil mokro obleko. Čakal je in čakal, da bi mu kmetje dali kak prostorček pri peči, pa nihče se ni zanj zmenil; sedeti je moral na klopi pri oknu. To mu seveda ni bilo nič kaj po volji. Izmislil si je zvišjačo. Ko ga je krčmar vprašal, kaj želi jesti, je rekel: »Za se-

Pavel Keller:

8. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Med tem.

Kmalu po tem dogodku so tihotapci zopet začeli hoditi svoja pota. Nikoli tihotapec ne bo opustil svoje obrti, čeprav je večkrat zasačen. V krvi mu je. Mika ga opojna romantika te obrti. Kar je romantično, kar je zvezano z nevarnostjo, privlači mnogo bolj, ko pa zaslužek, ki si ga s trdom pridobiš. Tihotapec je kakor divji lovec, ki mu večkrat ni do divjačine, temveč le do veselja, ki mu ga da nevarnosti polni lov. — Medven je podpiral podjetje z denarjem. Nedavno je praznoval s svojimi zavezniki svoj petindvajsetletni tihotapski jubilej. Tihotapstvo ga je obogatil.

In vendar svojega življenja ni bil vesel. Izgube, kakor je bila nedavno ta, ga niso preveč

potrle; bile so pa po zaslugi črnega Jerneja, ki je bil čudovito previden in zvit, tudi prav redke. Bil je drug črv, ki je izpodjedal Medvenu življenje. —

V »zasebni pisarni« je sedel Medvenu nasproti mož, ki se je imenoval Jeras. Na prvi pogled zelo zopern človek. Majhen, vegast, kozav, z zlobno prežečimi očmi, gniliimi zobmi in s širokimi, škrbastimi usti.

»Jeras,« je rekel Medven razkačeno, »le priznaj, da si nas očrnil ti. Kako naj bi bili sicer prišli obmejni stražniki na tisti greben?«

Jeras se je ostudno zasmejal.

»Očrnil ali ne,« je rekel posmehljivo, »za spomin moraš nekaj imeti. Nedavno sem hotel od tebe 200 dinarjev, in koliko si mi dal ti? Malo-vrednih petdeset. Pa sem si mislil: Le počakaj, še kesal se boš! Sedaj pa imaš. Škodo ti privoščim.«

»Da si ničvreden človek, ni treba, da bi ti še pravil, Jeras, sam dobro veš.«

Jeras se je poravnano smejal.